

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoPr/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113203832
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4113203832.5

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a Mgr. Andrey Szombathovej - Polákovej vo veci žalobcu: D.. K. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XXX, XXX XX D. pri Z., zastúpeného Advokátskou kanceláriou KOTRUSZ-BENČÍK, s.r.o., so sídlom Štefánikova 57, 949 01 Nitra, proti žalovanému: Poľnohospodárske družstvo Ivanka pri Nitre, so sídlom Novozámocká 183/408, 951 12 Ivanka pri Nitre, IČO: 00 198 331, zastúpenému Mgr. Ľudmilou Krajinčákovou Blahovou, advokátkou so sídlom Mostná 29, 949 01 Nitra, o určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru, o náhradu mzdy a o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 15Cpr/2/2013-850 zo dňa 02.06.2023 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal, aby bolo žalovanému uložené platiť mu náhradu mzdy v sume X.XXX,- eur mesačne od 21.03.2023 až do právoplatného skončenia veci, resp. do umožnenia pokračovať v práci. Žalobou vo veci samej, podanou na Okresný súd Nitra 06.02.2013, sa domáha určenia, že je neplatná výpoveď daná žalovaným zo dňa 30.10.2012. Súčasne žiada uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu mzdy, lebo absentuje reálny dôvod pre organizačnú zmenu spočívajúcu v znížení stavu zamestnancov o jedného na pozícii hlavný ekonóm a vedúca ekonomického úseku, pričom mu nebolo ponúknuté iné vhodné pracovné miesto. Svoj návrh odôvodnil tým, že súd vo veci rozhodol medzitýmnym rozsudkom sp. zn. 15Cpr/2/2013 zo dňa 01.06.2018, proti ktorému podal žalovaný odvolanie a Krajský súd v Nitre rozhodnutím sp. zn. 12CoPr/6/2018 zo dňa 30.04.2019 rozhodol tak, že výpoveď z pracovného pomeru je neplatná a že nie je spravodlivé požadovať od žalovaného, aby ho naďalej zamestnával. V dôsledku dovolania oboch strán sporu Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 31.01.2023 sp. zn. 6Cdo/98/2020 zrušil predmetné rozhodnutie odvolacieho súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Na základe rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v spojení s medzitýmnym rozsudkom Okresného súdu Nitra listom zo dňa 21.03.2023 požiadal o pridelovanie práce podľa pracovnej zmluvy, čo mu však žalovaný neumožnil. Tým vznikla prekážka v práci zapríčinená zamestnávateľom. Poukázal na ustanovenie § 142 ods. 3 a § 119 ods. 1 Zákonníka práce, v zmysle ktorého mzda nesmie byť nižšia ako minimálna mzda ustanovená osobitným predpisom, t. j. pre rok 2023 v hodnote XXX,- eur/mesiac. On je dlhodobo evidovaný v evidencii uchádzačov o prácu na Úrade práce v Nitre a nemá žiaden iný príjem, čo má dôsledok na jeho rodinu.

2. Zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V odôvodnení poukázal na to, že neodkladné opatrenie je základným opatrením súdu, ktorým sa upravujú (predbežne alebo aj trvale) pomery sporových strán, ak ide o stav, ktorý neznesie odklad. Vychádzajúc zo zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného

opatrenia, je neodkladné opatrenie prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, tento právny vzťah si vyžaduje bezodkladnú úpravu alebo, ak je daná obava z ohrozenia exekúcie, uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah a sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP). Primárnym predpokladom na nariadenie neodkladného opatrenia je existencia sporného právneho vzťahu. Súd teda môže nariadiť neodkladné opatrenie iba vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán alebo existuje obava, že exekúcia rozhodnutia bude ohrozená. Nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že existuje právny vzťah medzi stranami, tento vyžaduje bezodkladnú úpravu a osvedčí sa dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Pre nariadenie neodkladného opatrenia nie je potrebná taká miera dôkaznej istoty, ako pre vydanie rozhodnutia vo veci samej. Je však potrebné, aby boli aspoň v základnej miere osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, ako aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Neodkladným opatrením by nemalo dochádzať k zásahu do práv nad nevyhnutnú mieru.

3. Súd skúmajúc podmienku uvedenú v § 324 ods. 3 CSP dospel k záveru, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. V prípade pracovnoprávneho sporu o skončenie pracovného pomeru zákonodarca počíta so situáciou, že žalobcovi budú do vyriešenia sporu brániť závažné dôvody v získaní pravidelného príjmu a závažnosť týchto dôvodov sa posudzuje vždy individuálne s ohľadom na osobu zamestnanca, charakter vykonávanej práce a aj to, či zamestnanec hmotný deficit nie je schopný kompenzovať iným príjmom (napr. z podnikania, sociálne dávky - starobný alebo invalidný dôchodok), z vlastných zdrojov (napr. úspory). Pri posudzovaní možnosti zamestnania je relevantným tiež charakter vykonávanej práce a osobné pomery, napr. skutočnosť, že dotknutým zamestnancom je osamelo žijúci rodič, kde je potrebné prihliadnuť tiež na starostlivosť o dieťa v miere, zodpovedajúcej veku dieťaťa, vyživovaciu povinnosť zamestnanca a príp. iné špecifiká.

4. Žalobca bezodkladnú potrebu úpravy pomerov zdôvodnil len všeobecným konštatovaním, že mu zamestnávateľ neumožnil pokračovať v práci, a s ohľadom na stav predmetného konania, čo má dôsledok na jeho rodinu. Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Nitra potvrdil, že žalobca je dlhodobo nezamestnaný a v evidencii je vedený od 01.02.2013, čo je viac ako 10 rokov. Žalobca podľa názoru súdu prvej inštancie neosvedčil potrebu bezodkladnej potreby úpravy pomerov strán alebo existenciu obavy, že exekúcia rozhodnutia bude ohrozená. Daný stav trvá počas celého konania, minimálne od roku 2013, preto nevznikla aktuálna potreba bezodkladnej potreby úpravy pomerov strán sporu. Navyše žalobca opomenul uviesť, či disponuje peňažnými prostriedkami v určitej výške, keďže ide o zdroj na kompenzáciu výpadku jeho príjmov. Zároveň tiež žalobca neosvedčil existenciu závažných dôvodov, pre ktoré nepracuje, čo predstavuje jednu z podmienok nariadenia požadovaného neodkladného opatrenia. Z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplynulo, čo súd konštatoval aj vo svojich rozsudkoch, že žalobca nepracuje z vlastnej vôle. Aj odvolací súd vo svojom rozsudku č. k. 12CoPr/6/2018-568 zo dňa 30.04.2019 bral do úvahy postoj samotného žalobcu, ktorý sa počas celého predmetného konania u iného zamestnávateľa nezamestnal, hoci takéto možnosti musel mať, ale ich účelovo nevyužil. Je teda zrejmé, že dôvodom, prečo žalobca nepracuje, je len jeho dobrovoľný prejav vôle, že nemá záujem sa zamestnať, hoci mu v tom nebránili a pravdepodobne ani nebránia žiadne objektívne prekážky, ako už bolo konštatované vo viacerých rozhodnutiach v priebehu tohto konania.

5. Podľa záverov súdu prvej inštancie žalobca neosvedčil, aká nenapraviteľná ujma mu nevydaním neodkladného opatrenia vznikne. Nemožno ani predpokladať, že nenariadením neodkladného opatrenia by došlo k zhoršeniu jeho právneho postavenia v spore vo veci samej. Žalobou vo veci samej sa totiž domáha aj náhrady mzdy s príslušenstvom z neplatného skončenia pracovného pomeru a základným a rozhodujúcim predpokladom vzniku nároku na náhradu mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je neplatnosť skončenia tohto pracovného pomeru. Pretože dovolací súd rozhodnutím sp. zn. 6Cdo/98/2020 zo dňa 31.01.2023 zrušil rozsudok odvolacieho súdu sp. zn. 12CoPr/6/2018 zo dňa 30.04.2019, konanie o neplatnosť skončenia pracovného pomeru doposiaľ nie je právoplatne skončené a opätovne bude musieť byť vo veci rozhodnuté o odvolaní žalovaného proti medzitým nemu rozsudku č. k. 15Cpr/2/2013-514 zo dňa 01.06.2018. Bez kladného rozhodnutia o neplatnosti skončenia pracovného pomeru sa nemožno s úspechom domáhať nároku na

náhradu mzdy podľa § 79 Zákonníka práce, a teda v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo aj predčasné hovoriť o nároku na náhradu mzdy. O nároku na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd podľa § 262 ods. 1 CSP v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

6. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP, a to pre porušenie práva na spravodlivý proces, nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia a pre nesprávne právne posúdenie. Uviedol, že v čase podania návrhu na vydanie neodkladného opatrenia mu bola ako zákonný sudca pridelená sudkyňa JUDr. E. A. a konanie bolo vedené pod sp. zn. 19C/44/2023, ako to dokazuje potvrdenie o prijatí návrhu zo dňa 22.05.2023 o 9:46:44. Napriek tomu bolo napadnuté uznesenie vydané v inom súdnom konaní pod sp. zn. 15Cpr/2/2013 sudcom JUDr. B. V., PhD. O zmene zákonného sudcu nebol upovedomený a táto skutočnosť nevyplýva ani z odôvodnenia napadnutého uznesenia. Právo na prejednanie veci zákonným sudcom mu vyplýva z čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého: „Nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.“ Súd nezodôvodnil, prečo došlo k odňatiu práva na zákonného sudcu, ktorému bola vec pri podaní návrhu pridelená na prejednanie a rozhodnutie. Obsahom práva na spravodlivý proces je aj právo na vysporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia a zákaz prekvapivých rozhodnutí. Nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia v podobe absencie opisu a odôvodnenia postupu súdu, ktorým bolo rozhodovanie o jeho návrhu pridelené inému sudcovi, podľa neho zakladá nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia a predstavuje závažné porušenie práva na spravodlivý proces. Súd v napadnutom uznesení v bode 16. odôvodnenia uviedol, že v dôsledku rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/98/2020 zo dňa 31.01.2023 bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12CoPr/6/2018 zo dňa 30.04.2019, konanie o neplatnosť skončenia pracovného pomeru doposiaľ nie je právoplatne skončené, lebo odvolací súd bude musieť opätovne vo veci rozhodovať o odvolaní žalovaného proti medzitýmnemu rozsudku, č. k. 15Cpr/2/2013-514 zo dňa 01.06.2018, a bez kladného rozhodnutia o žalobe sa nemožno s úspechom domáhať nároku na náhradu mzdy podľa § 79 Zákonníka práce, a teda v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je predčasné hovoriť o nároku na náhradu mzdy. Takýto právny záver je podľa žalobcu zjavne nesprávny. Predmetom odvolacieho konania už nie je výrok súdu o platnosti alebo neplatnosti výpovede, o tejto otázke už súd právoplatne rozhodol skorším výrokom, ktorý nemožno napadnúť odvolaním (a nebol napadnutý ani dovolaním žalovanej). V odvolacom konaní sa vo vzťahu k existencii pracovného pomeru bude rozhodovať len o otázke, či od žalovaného možno spravodlivo požadovať, aby ho ďalej zamestnával, a predpokladom pre rozhodovanie o takejto otázke je jednoznačný záver o tom, že jeho pracovný pomer u žalovaného naďalej trvá, čo so sebou nevyhnutne nesie aj možnosť priznať mu neodkladným opatrením náhradu mzdy. Súd navyše nesprávne právne posúdil potrebu osvedčenia skutočností pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré možno od neho ako podávateľa návrhu požadovať. K bodu 15. odôvodnenia napadnutého uznesenia žalobca uviedol, že v podanom návrhu podrobne a pravdivo popísal jeho aktuálne majetkové pomery a ťažkosti, ktoré mu vytvoril žalovaný tím, že v dôsledku jeho opakovane podávaných výpovedí je nútený už desať rokov viesť súdne spory. Súd si pri rozhodovaní v spore bol vedomý toho, že nemá príjem zo zamestnania od roku 2013, a je otázne, prečo od neho očakával preukázanie úspor alebo iných príjmov, keď z dostupných informácií nemožno ich existenciu predpokladať. Súd nesprávne právne posúdil otázku dôkazného bremena, keďže je zjavné, že nemá možnosť aktívne preukázať negatívnu skutočnosť (teda neexistenciu úspor, neexistenciu iných príjmov alebo to, že mu žalovaný prácu a mzdu neposkytuje). Judikatúra a právna teória dokazovania v tomto smere jednoznačne vymedzila doktrínu tzv. negatívnej skutočnosti, teda neexistencie určitej skutočnosti, ktorú nemožno aktívnou procesnou aktivitou preukázať. Súd by mohol tieto skutočnosti považovať za neosvedčené len v prípade, že by z iných dostupných dôkazov vyplýval opak, teda že úspory alebo iné príjmy má, prípadne že mu žalovaný prácu poskytuje. Z napadnutého uznesenia nevyplýva, že by súd mal akúkoľvek opačnú skutočnosť za preukázanú. Súd vec nesprávne právne posúdil aj v otázke jeho povinnosti, aké skutočnosti má osvedčiť a preukázať, čo zakladá odvolací dôvod v zmysle „§ 205 ods. 2 písm. f) OSP“. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a navrhované neodkladné opatrenie nariadil.

7. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným existoval len jeden pracovný pomer, ktorý bol založený pracovnou zmluvou a bol ukončený právoplatným rozhodnutím Okresného súdu v konaní „7C/281/2010 v spojení s KS NR 9Co/56/2019-1275“. Súd právoplatne rozhodol, že výpoveď je neplatná, žalovaný je povinný uhradiť náhradu mzdy žalobcovi a zastavil konanie v časti určenia, že žalovaný je povinný žalobcu ďalej zamestnávať. Z toho vyplýva, že pracovný

pomer bol skončený dňom právoplatnosti rozsudku sp. zn. 7C/281/2010 (§ 79 ods. 1 ZP). On žalobcovi v zmysle uvedených rozsudkov plnil v celom rozsahu náhradu mzdy. Najvyšší súd SR v konaní sp. zn. 6Cdo/98/2020 zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12CoPr/6/2018 a vrátil mu vec na ďalšie konanie, pričom v bode 32. konštatoval, že bez toho, aby súd zohľadnil a vysporiadal sa s výsledkami konania o neplatnosť skoršej výpovede, nemožno považovať jeho rozhodnutie za preskúmateľné a presvedčivé, a preto neobstojí tvrdenie žalobcu, že v odvolacom konaní sa ďalej bude rozhodovať len o otázke, či od žalovaného možno spravodlivo požadovať, aby žalobcu ďalej zamestnával. Proti rozsudku Okresného súdu Nitra 15Cpr/2/2013 podali odvolanie obe strany a boli napadnuté výroky ohľadne výšky náhrady mzdy a najmä nastolená otázka „res iudicata“, na čo poukázal aj ÚS a NS SR. Keďže nárok v časti uloženia povinnosti uhradiť náhradu mzdy, ako aj určenia povinnosti žalobcu ďalej zamestnávať, bol právoplatne riešený iným rozsudkom, nemožno pokračovať v tomto konaní a je potrebné konanie zastaviť podľa § 230 CSP. Skúmanie podmienok osvedčenia skutočností pre nariadenie neodkladného opatrenia môže nastúpiť až po preskúmaní samotných podmienok, za ktorých môže súd konať. Žalobca je výlučným vlastníkom rodinného domu, podielovým spoluvlastníkom ďalšieho rodinného domu ako aj množstva pozemkov obci D. Zároveň je členom družstva s prislúchajúcim majetkovým podielom a vlastní družstevné podielnícke listy. Žalovaný mu už uhradil sumu viac ako XX XXX,- eur titulom náhrady mzdy. Súd v bode 14. uznesenia nežiada preukazovať negatívnu skutočnosť, ale práve naopak, pozitívne s odkazom na príjmy z podnikania, dávky a vlastné zdroje. Žalobca mal uviesť svoje majetkové pomery a preukázať tieto možnosti. On totiž disponuje vlastnými zdrojmi, ktoré sú zrejme z verejných registrov, ale tieto zámerne neuvádza. Z uvedených dôvodov žalovaný navrhol návrh žalobcu zamietnuť, konanie zastaviť a priznať mu náhradu trov konania.

8. Žalobca v následnom vyjadrení nesúhlasil s tým, že medzi stranami sporu existoval len jeden pracovnoprávny spor, ktorý sa mal riešiť v jednom súdnom konaní. Súd prvej inštancie pod sp. zn. 15Cpr/2/2013 a aj odvolací súd v rozhodnutí sp. zn. 8CoPr/2/2014 zamietli prerušiť konanie z dôvodu, že ide o dve samostatné výpovede a muselo ísť o dva pracovnoprávne spory vzhľadom na to, že prvá výpoveď bola daná dňa 01.06.2010 a druhá dňa 30.10.2012. Ako zamestnanec bol povinný napadnúť každý tento právny úkon samostatne a súd posudzoval zákonnosť každej výpovede tiež samostatne. Ani jeden zo súdov nekonštatoval, že by išlo iba o jednu výpoveď alebo o jeden rozsah nárokov. V konaní pod sp. zn. 7C/281/2010 mu bola priznaná náhrada mzdy z dôvodu neplatného skončenia pracovného pomeru za dobu do 31.12.2012 a súd konštatoval, že náhrada mzdy od 01.01.2013 sa má riešiť v konaní sp. zn. 15Cpr/2/2013 ako samostatný nárok. V konaní sp. zn. 7C/281/2010 bol žalovanému priznaný nárok vo výške X.XXX,XX eura, ktorú si žalovaný voči nemu vymáha exekučnou cestou. Proti tomuto vyčísleniu trov konania bola podaná sťažnosť na Ústavný súd SR, ktorý odložil vykonateľnosť rozhodnutia a následne mu bolo zaslané aj upovedomenie o odklade exekúcie. Žalobca poukázal aj na to, že na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 11Cpr/19/2021 prebieha súdne konanie vo veci zaplataenia odvodov a daní vo výške X.XXX,XX eura z priznanej náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru. Ak by súd tento nárok priznal žalovanému, celková suma na úhradu by bola viac ako XX.XXX,- eur. Doposiaľ mu bola priznaná suma XX.XXX,- eur a rozdiel, ktorý by v konečnom dôsledku doplácaval, by bol viac ako X.XXX,- eur. Pokiaľ žalovaný vo vyjadrení opísal jeho majetok, tak v tomto vyjadrení žalobca doznal, že skutočne je výlučným vlastníkom rodinného domu, v ktorom žije, je tiež spoluvlastníkom rodinného domu, ktorý spolu s pozemkom má podľa neho minoritnú hodnotu, spoluvlastnícke podiely na pozemkoch nevyužíva a tieto sú v prenájme u žalovaného za ročný nájom XX,- eur. Momentálne nepoberá žiadnu podporu od štátu a je v evidencii uchádzačov o prácu na ÚPSVaR. Argumenty žalovaného uvedené vo vyjadrení on preto považuje za nesprávne a neodôvodnené a navrhol, aby súd v plnom rozsahu vyhovel jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a priznal mu aj plnú náhradu trov konania.

9. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP, § 378 ods. 1) dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vo výroku vecne správne. Preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní žalobcu na základe jeho prvej odvolacej námietky skúmal, či v danej veci rozhodoval zákonný sudca. Pritom vychádzal z ustanovenia § 3 ods. 1, 4 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), podľa ktorého: (1) Zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej

veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte. Účastník konania alebo strana v konaní, v ktorom rozhoduje súd v senáte, nemá právo na vopred určeného sudcu spravodajcu. Zákonným sudcom je aj sudca určený podľa odseku 4. (4) Zmenu v osobe zákonného sudcu možno vykonať len v súlade so zákonom a s rozvrhom práce.

11. Sudca súdu prvej inštancie, JUDr. B. V., ktorý vo veci rozhodol, vo vyjadrení v rámci prebiehajúceho odvolacieho konania uviedol, že sudkyňa JUDr. E. A., ktorej bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pôvodne pridelený, vylúčila podanie zo svojho spisu z dôvodu, že návrh patrí do už prebiehajúceho konania sp. zn. 15Cpr/2/2013, ktoré nie je právoplatne skončené. V predmetnej veci išlo o chybný zápis podania podateľňou, v dôsledku čoho JUDr. B. V. ako zákonný sudca potom rozhodol o predmetnom návrhu. Poukázal zároveň na ustanovenie § 324 ods. 1 CSP, podľa ktorého pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenia. V zmysle tohto ustanovenia teda môže súd na návrh aj v prebiehajúcom konaní nariadiť neodkladné opatrenie. Keďže podanie v zmysle uvedeného patrilo do tohto konania, malo byť správne zapísané pod sp. zn. 15Cpr/2/2013, avšak z dôvodu administratívneho pochybenia pri zápise podateľňou, bol návrh zapísaný pod novú spisovú značku. Pretože sudkyňa, ktorej návrh bol pridelený, vylúčila podanie do vyššie uvedeného konania, rozhodoval on o predmetnom návrhu ako zákonný sudca s poukazom na ustanovenie § 324 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bola vec zapísaná do správneho registra, avšak nesprávne bola zapísaná ako nový návrh. On vec nepredložil predsedovi súdu, pretože nešlo o situáciu uvedenú v bode 3.2, písmeno A, bodu 1 sp. zn. 15Cpr/2/2013 Rozvrhu práce Okresného súdu Nitra v znení účinnom v čase vykonania nesprávneho zápisu, podľa ktorého ak bola vec zapísaná do nesprávne určeného súdneho registra, môže byť prevedená podľa pokynu predsedu súdu do správne určeného súdneho registra s novou spisovou značkou najneskôr do 30 dní odo dňa zapísania veci do pôvodného súdneho registra. Rovnako nevznášal ani námietku proti vylúčeniu podania zo spisu 19C/44/2023, pretože išlo o nesprávny zápis podateľňou a vec patrí do konania sp. zn. 15Cpr/2/2013; taká skutočnosť sa totiž vždy rieši vylúčením podania do toho - ktorého konania.

12. Odvolací súd z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 22.05.2023 zistil, že sám žalobca v úvode návrhu poukázal na konanie sp. zn. 15Cpr/2/2013, v ktorom súd prvej inštancie rozhodol medzitýmnym rozsudkom č. k. 15Cpr/2/2013-514 zo dňa 01.06.2018 a následne vo veci rozhodol Krajský súd v Nitre pod sp. zn. 12CoPr/6/2018 zo dňa 30.04.2018, avšak na základe dovolania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky pod sp. zn. 6Cdo/98/2020 zo dňa 31.01.2023 tak, že zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na nové konanie. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia žiadal uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť mu náhradu minimálnej mzdy podľa § 120 Zákonníka práce v sume X.XXX,- eur za mesiac od 21.03.2023 až do právoplatného ukončenia sporu sp. zn. 15Cpr/2/2013, resp. do umožnenia mu pokračovania v práci vždy do 30. dňa v mesiaci.

13. Z textu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a aj z jeho petitu vyplýva, že samotnému žalobcovi bolo v čase podania tohto návrhu jasné, že tento návrh podáva počas prebiehajúceho konania sp. zn. 15Cpr/2/2013, čo bolo v súlade s vyššie citovaným zákonným ustanovením § 324 ods. 1 CSP. Sám žalobca na prebiehajúce konanie vo veci samej o určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru a o náhradu mzdy vo svojom podaní upozornil a v petite žiadal neodkladné opatrenie nariadiť do skončenia konania sp. zn. 15Cpr/2/2013. Navyše aj sám súd prvej inštancie lustráciou veci v podateľni zistil, že tomuto konaniu predchádza konanie vo veci sp. zn. 15Cpr/2/2013, čo je zrejmé z jeho lustračnej doložky zo dňa 22.05.2023 (v spise na č. l. 825). Napriek tomu, evidentne omylom alebo nepozornosťou príslušnej zamestnankyne bola vec zapísaná na základe náhodného výberu pod sp. zn. 19C/44/2023, a teda v rozpore s ustanovením § 324 ods. 1 CSP.

14. Na základe uvedeného odvolací súd konštatoval, že odvolací dôvod žalobcu spočívajúci v námietke porušenia jeho práva na spravodlivý proces pre konanie a rozhodovanie veci nezákonným sudcom, nie je možné uznať ako relevantný odvolací dôvod s následkom zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení napadnutého uznesenia sudcu JUDr. B. V. zostali nevysvetlené okolnosti pridelenia veci sudkyňi pôsobiacej v súdnom registri 19C a následného rozhodovania veci iným sudcom, ktorý je zákonným sudcom vo veci doposiaľ právoplatne neskončeného konania o určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru a o náhradu mzdy pod sp. zn. 15Cpr/2/2013, t. j. konania vo veci samej, na ktorú sa rozhodovanie o neodkladnom opatrení priamo viaže. Odvolací súd sa s predmetnou námietkou žalobcu zaoberal a s ohľadom na obsah

návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a vyjadrenie sudcu, ako aj s ohľadom na celý obsah spisu, dospel k záveru, že po zápise veci do správneho registra „C“, ale nesprávne náhodným výberom pre administratívnu chybu, resp. omyl zamestnankyne podateľne a následným postúpením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia do konania vo veci samej sp. zn. 15Cpr/2/2013, rozhodol zákonný sudca. Túto skutočnosť bolo vhodné uviesť priamo do odôvodnenia napadnutého uznesenia s cieľom zamedzenia pochybností o zákonom sudcovi (§ 3 ods. 1, 4 zákona o súdoch, § 324 ods. 1 CSP), a teda aj s cieľom presvedčivosti celého jeho rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP).

15. Tretia hlava tretej časti Civilného sporového poriadku predstavuje od 1. júla 2016 právnu úpravu neodkladných opatrení, zabezpečovacích opatrení a iných opatrení súdu. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Podľa § 324 ods. 3 CSP neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Zásady rozhodovania a posudzovania opodstatnenosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v nadväznosti na procesnoprávnu úpravu správne opísal súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia v bodoch 9. až 13., na čo odvolací súd poukazuje.

16. Z obsahu spisu v tejto veci vyplýva, že žalobca sa návrhom na neodkladné opatrenie domáhal uložiť žalovanému platiť mu náhradu mzdy v sume X.XXX,- eur mesačne od 21.03.2023 až do právoplatného skončenia veci sp. zn. 15Cpr/2/2013, resp. do umožnenia pokračovať v práci. Situácia v odvolacom konaní týkajúcom sa veci samej je v súčasnosti taká, že odvolaciemu súdu zostáva rozhodnúť o odvolaní žalovaného proti medzitémnému rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 15Cpr/2/2013-514 zo dňa 01.06.2018, t. j. o tom, či je predmetná výpoveď z pracovného pomeru platná alebo neplatná, ako aj proti konečnému rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 15Cpr/2/2013-763 zo dňa 28.11.2022, t. j. o náhrade mzdy. V tomto smere bol nesprávny názor žalobcu, že o neplatnosti výpovede je právoplatne rozhodnuté, keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 6Cdo/98/2020 zo dňa 31.01.2023 zrušil celý rozsudok odvolacieho súdu sp. zn. 12CoPr/6/2018; v dôsledku toho došlo k tomu, že o odvolaní žalovaného proti medzitémnému rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 15Cpr/2/2013-514 zo dňa 01.06.2018 nie je právoplatne rozhodnuté. Prednostne - ešte pred rozhodnutím o odvolaní proti medzitémnému a aj konečnému rozsudku súdu prvej inštancie - odvolací súd rozhodoval o odvolaní žalobcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie č. k. 15Cpr/2/2013-850 zo dňa 02.06.2023, ktorým bol jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý. Po konštatovaní neopodstatnenosti námietky nezákonného sudcu, t. j. námietky porušenia práva na spravodlivý proces z dôvodu nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia, odvolací súd riešil ďalšie žalobcom namietané odvolacie dôvody spočívajúce v nesprávnom posúdení veci.

17. Žalobca v podanom odvolaní vytykal záver súdu prvej inštancie, že „konanie o neplatnosť skončenia pracovného pomeru nie je ukončené, pretože odvolací súd bude musieť rozhodovať o odvolaní žalovaného proti medzitémnému rozsudku, a bez kladného rozhodnutia o neplatnosti skončenia pracovného pomeru sa nemožno s úspechom domáhať nároku na náhradu mzdy podľa § 79 Zákonníka práce, a teda v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je predčasné hovoriť o nároku na náhradu mzdy“. Žalobca v odvolaní tvrdil, že podľa neho predmetom odvolacieho konania už nie je výrok súdu o platnosti alebo neplatnosti výpovede, lebo o tejto otázke už súd právoplatne rozhodol skorším výrokom, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, a v odvolacom konaní sa bude rozhodovať už len o otázke, či od žalovaného možno spravodlivo požadovať, aby ho naďalej zamestnával, a predpokladom pre rozhodovanie o tejto otázke je jednoznačný záver o tom, že jeho pracovný pomer u žalovaného naďalej trvá, čo so sebou nevyhnutne nesie aj možno priznať mu neodkladným opatrením náhradu mzdy. Odvolací súd sa s týmto tvrdením žalobcu nestotožnil. Z obsahu spisu - ako je uvedené vyššie v bode XX. - je totiž zrejmé, že odvolaciemu súdu zostáva rozhodnúť o odvolaní žalovaného proti medzitémnému rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 15Cpr/2/2013-514 zo dňa 01.06.2018 o tom, či predmetná výpoveď z pracovného pomeru je platná alebo neplatná, a prípadne aj o tom, či od žalovaného možno spravodlivo požadovať, aby ho naďalej zamestnával, ako aj proti konečnému rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 15Cpr/2/2013-763 zo dňa 28.11.2022, t. j. o náhrade mzdy. Odvolací súd posúdil uvedený odvolací dôvod žalobcu ako irelevantný. Dovolací súd totiž uznesením sp. zn. 6Cdo/98/2020 zo dňa 31.01.2023 zrušil celý rozsudok odvolacieho súdu sp. zn. 12CoPr/6/2018 a v dôsledku toho o odvolaní žalovaného proti medzitémnému rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 15Cpr/2/2013-514 zo dňa 01.06.2018 nie je právoplatne rozhodnuté.

18. Žalobca ďalej v odvolaní súdu prvej inštancie vytýkal, že nesprávne právne posúdil potrebu osvedčenia skutočností pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré možno od neho ako podávateľa návrhu požadovať. Tvrdil, že v podanom návrhu podrobne a pravdivo popísal jeho aktuálne majetkové pomery a ťažkosti, ktoré mu vytvoril žalovaný tým, že je nútený už desať rokov viesť súdne spory a súd si pri rozhodovaní bol vedomý toho, že nemá príjem zo zamestnania od roku 2013, a je otáznou, prečo od neho očakával preukázanie úspor alebo iných príjmov, keď z dostupných informácií nemožno ich existenciu predpokladať. Súd podľa neho nesprávne právne posúdil otázku dôkazného bremena, lebo je zrejmé, že nemá možnosť aktívne preukázať negatívnu skutočnosť (teda neexistenciu úspor, neexistenciu iných príjmov alebo to, že mu žalovaný prácu a mzdu neposkytuje), a súd by mohol tieto skutočnosti považovať za neosvedčené len v prípade, že by z iných dostupných dôkazov vyplýval opak, teda že úspory alebo iné príjmy má, prípadne že mu žalovaný prácu poskytuje. Súd teda vec nesprávne právne posúdil aj v otázke jeho povinnosti, aké skutočnosti má osvedčiť a preukázať, čo zakladá odvolací dôvod v zmysle „§ 205 ods. 2 písm. f) OSP“.

19. Odvolací súd po prejednaní veci k uvedeným odvolacím dôvodom žalobcu zaujal ten názor, že žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia skutočne nedostatočne osvedčil danosť zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 1 CSP, t. j. že je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu alebo že je tu obava z ohrozenia exekúcie. Pokiaľ poukazoval na potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra (v spise na č. I. 847) o tom, že je od 01.10.2013 doposiaľ v evidencii uchádzačov o zamestnanie, tak toto potvrdenie súčasne neposkytuje informáciu o tom, či mu bolo za desať rokov spätne sprostredkované nejaké zamestnanie a aký bol výsledok takého sprostredkovania. V tomto smere bol aj obsah vyjadrenia žalovaného k tejto námietke žalobcu relevantný, keďže súd v bode 14. svojho uznesenia netrval na preukázaní negatívnej skutočnosti, ale práve naopak, žalobca mal uviesť dané skutočnosti pozitívne s odkazom na príjmy z prípadného podnikania, dávky a vlastné zdroje ako aj zdroje v rámci bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ak existujú. Žalobca mal teda skutočne v podanom návrhu podrobne opísať svoje majetkové pomery a preukázať svoje možnosti obživy, čo právne významným spôsobom neurobil. Žiadnym spôsobom neosvedčil, aká nenapraviteľná ujma mu nevydaním neodkladného opatrenia vznikne a za danej situácie, ktorá pretrváva pomerne dlhú dobu súdneho konania, nemožno ani predpokladať, že nenariadením neodkladného opatrenia by došlo k aktuálnemu zhoršeniu jeho právneho postavenia v spore vo veci samej a že je daná potreba upraviť pomery strán sporu.

20. Odvolací súd konštatoval, že žalobca vychádzajúc v podstate z ustanovenia § 79 ods. 1 Zákonníka práce mal za to, že v prípade oznámenia zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní, pracovný pomer trvá aj naďalej a zamestnávateľ je preto povinný poskytnúť zamestnancovi náhradu mzdy aj v prípade, že mu neprideľuje prácu podľa pracovnej zmluvy a tiež zároveň v prípade, ak zamestnanec podal žalobu o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru. K tejto argumentácii odvolací súd uvádza, že zamestnanec, ktorý sa na súde domáha určenia, že rozviazanie pracovného pomeru je neplatné, môže v žalobe zároveň uplatniť aj nárok na náhradu mzdy z neplatného rozviazania pracovného pomeru. Prisúdenie tohto nároku však nie je možné skôr, než súd rozhodol o neplatnosti rozviazania pracovného pomeru. Rozhodnutie o neplatnosti rozviazania pracovného pomeru predstavuje totiž nevyhnutnú podmienku bez splnenia ktorej nie je možné rozhodnúť o nároku na náhradu mzdy. Neobstojí preto námietka, že zamestnávateľ je povinný poskytnúť mu náhradu mzdy aj v prípade, že mu neprideľuje prácu podľa pracovnej zmluvy. Nedôvodná je aj námietka, že súd prvej inštancie neuviedol žiadne vážne skutočnosti, ktoré mu pri jeho odbornej kvalifikácii bránia v práci. Správne súd prvej inštancie uzavrel, že z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyplývajú a neboli osvedčené žalobcom tvrdené skutočnosti o jeho nedostatočných príjmoch, že nemá iné príjmy a že má závažné dôvody, pre ktoré nepracuje. Žalobca neosvedčil dôvody, ktoré mu skutočne a objektívne bránia pracovať a mať príjem. Neosvedčil teda dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana navrhovaným neodkladným opatrením, a vzhľadom na uvedené skutočnosti správy bol záver súdu prvej inštancie, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v danej veci nespĺňa zákonné požiadavky vyžadované Civilným sporovým poriadkom.

21. Odvolací súd po prejednaní s ohľadom na obsah návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, s ohľadom na jeho petit ako aj žalobcom opísané dôvody na jeho nariadenie sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, ktorý z pohľadu procesného predpisu neuznal opodstatnenosť tohto návrhu. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k tomu, že uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, je vecne správne a odvolanie žalobcu nie

je opodstatnené. Preto toto uznesenie v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 CSP potvrdil a v podrobnostiach poukazuje na vyššie opísané relevantné časti odôvodnenia napadnutého uznesenia.

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).